

Putin besøger Cairo i januar – El Sisi fortsætter med BRIKS-diplomati

30. dec. 2014 – Den russiske præsident kommer på officielt besøg i Egypten i januar som led i det voksende samarbejde mellem Egypten og BRIKS-landene, iflg. den egyptiske præsident Abdel Fattah El Sisi i et interview, publiceret i de statslige aviser Al-Ahram, Al-Akhbar og Gomhouria. Han afslørede, at han selv vil besøge Kuwait, Bahrain, De forenede arabiske Emirater og Etiopien, også i januar.

Putin returnerer et besøg af El Sisi i Moskva tidligere på året. Yderligere detaljer om besøget er endnu ikke offentliggjort.

Især El Sisis besøg i Etiopien er meget betydningsfuldt og en indikator på, at mange af uoverensstemmelserne mellem de to lande over den Store etiopiske Renæssancedæmning[1] er ved at blive løst. El-Sisi vil afholde et topmøde med den etiopiske præsident Mulatu Teshome i Addis Abeba i slutningen af januar. »Vi har sendt vore forslag mht. den Store etiopiske Renæssancedæmnings tekniske komite til etiopierne, og de har sendt os deres udkast til forslag mht. komiteen«, sagde El Sisi. »Det eneste, vi beder om, er, at Etiopiens mundtlige forsikringer om, at dæmningen ikke vil påvirke Egyptens andel af Nilen, bliver omsat til et dokument, der er bindende for begge parter: Egypten og Etiopien.«

Egypten og Etiopien er blandt de mest befolkede lande i Afrika, og de to lande er ved at udvikle stærke bånd til BRIKS-medlemmet Kina.

Den japanske premierminister Shinzo Abe vil også besøge Egypten i januar. Både Japan og Egypten er ivrige efter at udvide deres bånd til et strategisk partnerskab.

Foto: Den store etiopiske Renæssancedæmning under opførelse, men næsten færdig.

[1] Den Store etiopiske Renæssancedæmning er i øjeblikket under opførelse på den Blå Nil.

Mens Planet Britisk Imperium imploderer, bringer Planet BRIKS menneskeheden fremad

30. dec. 2014 – Kina og Rusland »skiftede i går rent praktisk over til nationale valutaer inden for handel og brugte finansielle instrumenter og swaps og terminskontrakter, idet de søger at reducere dollarens indflydelse og risici med fremmed valuta«, rapporterer *Russia Today*. Kina har underskrevet swap-aftaler med omkring 20 lande, inklusive Rusland (til 25 mia. dollar). Kina og Rusland har også etableret en opererende erstatning for Vestens SWIFT interbanksystem, der forventes at være fuldt ud operationel i maj 2015.

Med hensyn til den fysiske økonomi går Kina aggressivt frem med planer om både at producere og importere massive mængder af jernmalm – som er afgørende for stålproduktion. I dag producerer Kina 45 % af verdens jernmalm (med en produktionsrate pr. person, der er 3,4 gange større end i resten af verden), og landet importerer 63 % af hele den globale handel med jern. Verdens største eksportører er Australien (47 % af verdenstotalen) og Brasilien (25 %).

Mining.com rapporterer, at disse to lande forventer en stigning i deres andel af jernmalmeeksport til 79 % i 2015, og dernæst til 90 % i 2020 – dette til trods for det bratte fald i jernmalmpriserne i år. Det er tydeligvis de fremtidige, fysiske-økonomiske krav, og ikke manipulerede prisudsving, der er bestemmende for BRIKS' og associerede landes handlinger.

Fra LaRouche-bevægelsen 30. dec. 2014:

Udvikling er det nye navn for fred – Wall Street er navnet for krig

Mens nationerne allierede i BRIKS, under anførsel af Kina, fortsætter med at gå frem med økonomisk udvikling og menneskelig kreativitet, hænger faren for verdenskrig over denne planet, fordi det er City of Londons og Wall Streets politik at konfrontere og ødelægge Rusland og Kina som økonomiske magter.

I et nyt [interview med EIR](#), insisterer cheftalsmand for den kommission, der bygger den nye, inter-oceaniske kanal igennem Nicaragua – et stort infrastrukturprojekt, der er blevet muligt gennem fremvæksten af BRIKS – på, at USA og Europa må droppe denne »konfrontationspolitik«, som »vil give bagslag«, og gå med i BRIKS-initiativet, »en realitet, der er på vej frem.« Den anden, ekstraordinære, nye kanal igennem Suez er ligeledes i færd med at transformere den fysiske handels

produktivitet til fordel for produktion på planeten, og denne kanal er ligeledes en del af den nye »Maritime Silkevej«, som Kina er i færd med at udvikle til gavn for et stort antal nationer. Egyptens og Kinas præsidenter har netop haft fire dage med historiske møder, hvor de udformede dette.

Dette er, hvad USA må komme på linje med, for at spille en rolle i udformningen af menneskehedens økonomiske fremtid.

Men årsagerne til, at USA og Obama IKKE gør det, er blevet udstillet åbenlyst – og må ændres. Wall Street og London har, i deres »saudiske oliesanktionseskapade«, der har til formål at ødelægge Ruslands økonomi, udløst de finansielle furier over sig selv samtidig med, at de har bekræftet den russiske præsident Putins faste beslutning om at forberede Rusland til at forsvare sig i krig. Idet de søger Ruslands og Kinas ødelæggelse som økonomiske udviklingsmagter, er Wall Street i færd med at sprænge sig selv i luften.

Vi står nu over for finansielt kaos fra et Wall Street, der har udestående derivater til en 'værdi' af 10-20 billioner dollar i den kollapsende gæld i oliesektoren. Og som flere og flere eksperter indser, så gennemtvang Wall Street og Obama den 16. dec. den pludselige ophævelse af en vigtig bestemmelse vedr. derivater, netop pga. af dette overhængende kaos – for at sikre en bestemmelse om, at den amerikanske regering vil blive nødt til redde Wall Street gennem en bailout (statslig bankredning, *-red.*)

Vi citerer *EIR*-magasinets stiftende redaktør, Lyndon LaRouches udtalelse om denne skandale i dag:

»Denne seneste vedtagelse i Kongressen er totalt svindelagtig; den blev købt og betalt af Wall Street. Denne 'aftale', som Kongressen vedtog, og som de påstod, blev lov, var en lovovertrædelse – svindel begået gennem finansiell korrupsion. Denne Kongreslov var et bedrageri imod lov i princippet og må ændres. Og hvis vi må stille nogle af dem,

hvis forudgående valg også var betalt for af Wall Street, for en rigsret, så bør vi gøre det.«

Hele det såkaldte »fracking-boom«, sagde LaRouche, er et bedrageri mod økonomisk produktivitet og er ved at trække den amerikanske økonomi ned.

LaRouche og *EIR* har insisteret på, at Glass/Steagall-loven må genindføres sådan, som præsident Franklin Roosevelt oprindeligt havde tænkt det, for at knuse Wall Streets magt – og, i denne krisesituation, afværge den fare for verdenskrig, som Wall Streets finansielle krig truer med at udløse. Der er nogle, der siger, at den opstand, der brød ud mod Wall Streets korrumpation af Kongressen, har skabt et »Glass/Steagall-momentum«. Men USA har brug for mere: skabelsen af et nationalt kreditsystem; anvendelsen af denne kredit til projekter, der øger produktiviteten; den snarlige udvikling af termonukleare fusionsteknologier. USA har brug for [LaRouches »Fire Love«](#).

LaRouche-bevægelsen vil i sin briefing i morgen offentliggøre en erklæring, der begrunder og retfærdiggør retsforfølgelsen af tidligere vicepræsident Dick Cheney og hans medsammensvorne for at udøve illegal tortur under falsk dække af amerikansk lovgivning, samt retsforfølgelsen af Barack Obama for at bruge sin embedsperiode til at mørklægge denne tortur.

Moskva prioriterer at fremme BRICS i det nye år

28. dec. 2014 – Moskva prioriterer

»en indsats for at transformere BRICS til at blive et af de

vigtigste elementer i systemet med global styrelse«

som en del af en stimulus for en betydningsfuld udenrigspolitik, sagde den russiske udenrigsminister den 27. dec. i en erklæring, der citeres i *The BRICS Post* og andre medier.

»Der skete afgørende vigtige fremskridt hen imod dette mål under topmødet i Fortaleza (15.-16. juli) – beslutningen om at etablere en multilateral ramme med associationen af finansinstitutioner – en Ny Udviklingsbank og en reservevalutafond med totale ressourcer på 200 mia. dollar«,

lød det i erklæringen. BRICS-ledere, der mødtes på sidelinjen af G20 topmødet i november, har instrueret deres finansministre om at udnævne den nye banks præsident, inden de mødes næste gang i Rusland.

I juli 2015 vil BRIKS og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), der begge til den tid vil være under russisk formandskab, holde topmøder lige efter hinanden i Ufa, hovedstaden i den russiske republik Basjkortostan.

Rusland har talt

»med én stemme med sine partnere i BRIKS for promoveringen af international stabilitet i dennes forskellige dimensioner«,

lød det i erklæringen fra det Russiske Udenrigsministerium lørdag. Det 6. BRIKS-topmøde fordømte »ensidig militærintervention og økonomiske sanktioner«, bemærkede erklæringen.

Lyndon LaRouche responderede:

»Dette er nøjagtig, hvad jeg har forudset. Sandheden er, at den største margin af politisk magt i verden ligger i hænderne på BRIKS-institutionen og dens associerede. Og det, vi får fra det saudisk-britiske centrum, er fjenden; og vi

har også et par fjender i USA, blandt dem, der kalder sig borgere.«

Foto: BRICS-lederne på topmødet i Fortaleza: (venstre til højre) Den russiske præsident Vladimir Putin, den indiske premierminister Narendra Modi, den brasilianske præsident Dilma Rousseff, den kinesiske præsident Xi Jinping og den sydafrikanske præsident Jacob Zuma.

**RADIO SCHILLER den 30.
december 2014:
Talsmand for
Nicaraguakanalen: Europa og
USA må tilslutte sig BRIKS//
Ruslands nye strategiske
doktrin**

Med næstformand Michelle Rasmussen

Det lykkedes ikke det græske parlament at få Dimas valgt til præsident

– Nyvalg til parlamentet i Grækenland

29. dec. 2014 – Det lykkedes ikke det græske parlament at få Stavros Dimas valgt som ny præsident under den tredje og sidste afstemning, som blev afholdt i dag. Ifølge forfatningen vil parlamentet nu blive opløst, og der vil blive udskrevet nyvalg til parlamentet. Den græske premierminister Antonis Samaras har meddelt, at han har anbefalet den græske præsident, at der afholdes valg den 25. januar 2015.

Rædsel er fejlet gennem de »internationale markeder« for, at de græske valg vil udløse en ny og ødelæggende krise i eurozonen. Der har allerede været store frasalg til lave priser på det græske aktiemarked, og ligeledes af obligationer i udenlandske bankers porteføljer. Mere generelt har bankernes aktiebeholdninger, ikke blot i Grækenland, men også i Italien, Spanien og andre lande, lidt store tab. Den britiske avis, *The Daily Telegraph*, havde følgende overskrift på dækningen af Bruno Waterfield, der skrev fra EU-hovedkvarteret i Bruxelles, »Grækenland har kurs mod valg – Krisen i eurozonen er tilbage, nu er den politisk.«

Ifølge alle senere opinionsundersøgelser står det største oppositionsparti, Syriza, til at få et flertal ved valget og danne en koalition sammen med andre anti-bailout-partier, såsom Demokratisk Venstre (Dimar) og Uafhængige Grækere

(ANEL), samt kræve en genforhandling af hele aftalen om bailout og memorandaet, og endda et gældsmoratorium pga., at landet umuligt kan betale sin udenlandsgæld på 320 mia. euro.

I en udtalelse efter, at det ikke lykkedes at vælge en præsident i parlamentet, sagde lederen af Syriza, Alexis Tsipras,

»Græske parlamentsmedlemmer, de demokratiske oppositionspartier har bevist, at demokrati ikke kan afpresses, på trods af pres eller endda intriger. Når det store flertal af den græske befolkning er fast besluttet på at sætte en stopper for memoranda-politikken og nedskæringspolitikken, har parlamentsmedlemmerne intet andet at gøre end at imødekomme deres forpligtelser og komme i harmoni med folkets vilje. I dag er hr. Antonis Samaras' regering, der har udplyndret samfundet i to et halvt år ... en ting fra fortiden. Ved hjælp af vort folks vilje vil nedskæringsmemorandaet også være en fortidig ting om få dage. Fremtiden er allerede begyndt, vær optimistiske og glade.«

Panos Kammenos, lederen af Uafhængige Grækere, erklærede,

»I dag er en vigtig dag for Grækenland ... Det er en vigtig dag, fordi parentesen med 'Samaras-Venizelos' er slut. Denne duo, som opgav landets nationale suverænitet, den duo, der indgik aftale om, at landet kunne regeres via e-mails og gennem ordrer fra Trojkaen, træder nu, med de græske parlamentsmedlemmers stemmer, tilbage. Vi må praktisere Forfatningen og danne en national enhedsregering, der ikke vil udføre udlændinges ordrer, men det græske folks.« Han sagde også, at ANEL's røde linjer »ikke kan forhandles. Vi opfordrer til national enhed mellem alle kræfter i landet.«

I en lignende erklæring sagde lederen af Dimar, Foti Kouvelis,

»Afstemningen i dag betyder starten på nye udviklinger i landet. Landet er på vej mod parlamentsvalg. Landet må vende

et nyt blad, og politik må få en progressiv sammenhæng. Vi arbejder i denne retning.«

De seneste opinionsundersøgelser udført af den græske avis *Protothema* afslører, at Syriza ville vinde flertal og få 144 ud af 300 pladser i parlamentet. Den samme undersøgelse giver ANEL, Syrizas potentielle koalitionspartner, 9 pladser, mere end nok til at danne regering.

Den populære blog, *Zero Hedge*, hævder, at den finansielle krise, som en regering ledet af Syriza ville udløse, ville være »begrænset« til Grækenland, selv om de dårlige virkninger kunne sprede sig til andre lande, fordi mange vil se det

»som en model, som flere populist-/anti-nedskæringspartier forsøger at følge. Dette understreges af den kendsgerning, at Pablo Iglesias, lederen af Spaniens anti-etablissementsparti, Podemos, tweetede følgende tidligere på dagen, '2015 vil blive året for forandringer i Spanien og Europa. Vi begynder med Grækenland. Kom så, Alexis! Kom så, Syriza!'«

Med de kommende parlamentsvalg i Spanien i det nye år kunne Podemos, som formelt er allieret med Syriza i EU-parlamentet, rent faktisk vinde, dog ikke et absolut flertal.

Foto: Den græske livgarde, også kaldet evzonerne, holder vagt foran parlamentsbygningen i Athen.

PRESSEMEDDELELSE

fra Executive Intelligence Review:

Talsmand for inter-oceanisk kanal i Nicaragua til EIR: Europa og USA må tilslutte sig BRIKS-initiativet

29. dec. 2014 – Dr. Telémaco Talavera, dekan ved Nicaraguas Landbrugsuniversitet og talsmand for Kommissionen for den store inter-oceaniske kanal i Nicaragua, opfordrer USA og Europas nationer til at gå med i BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) og deltage i opbygningen af en ny verdensorden, der er baseret på udvikling, fred og respekt for national suverænitet. I et langt interview den 20. december med Gerardo Castilleja fra EIR's kontor i Mexico City, blev dr. Talavera spurgt om Schiller Instituttets appel, som cirkuleres internationalt af LaRouche-bevægelsen og andre, »USA og Europa må have modet til at afvise geopolitik og i stedet samarbejde med BRIKS«, svarede dr. Talavera:

»Jeg ville sige, at ikke alene kan de gå med; jeg ville sige, at de skal tilslutte sig dette initiativ. For vi kan ganske enkelt ikke længere leve i en verden med konfrontationer. Vi må virkelig se til, at fornuften med respekt for suverænitet, selvbestemmelse, folkenes frihed til at have deres egne anskuelser og deres egne økonomiske og sociale visioner, er herskende i verden.«

Talavera forklarede:

»BRIKS er en voksende kendsgerning, en gruppe af

fremvoksende lande med stort potentiale i verden, som spiller en vigtig rolle, og som ikke kan skubbes til side, ikke bør skubbes til side. BRIKS bør ikke ignoreres eller undervurderes af USA og Europa, for ellers vil det virkelig tid efter anden give bagslag mod dem. For dette er en realitet, der er på vej frem.

Så jeg mener virkelig, at vi må sætte en stopper for den imperialistiske anskuelse, dette arrogante synspunkt om at eje verden, og at alle andre må ligge ved deres fødder eller være underkastede. Og vi må i stedet fremme relationer, der består i samarbejde, respekt i hele verden, uanset specifikke aspekter og naturlige og nødvendige forskelle i kultur, politik, religion osv. Så hele verden virkelig kan gøre fremskridt hen imod et samfund, der har lavere fattigdomsniveauer, lavere niveauer af marginalisering, lavere niveauer af miljøødelæggelse, mere fred – en fred inden for rammerne af respekt, men med en forståelse af fred som værende ikke blot fraværet af væbnet kamp, men virkelig som den respekt, der må findes mellem folkeslag og lande ... Europa og USA ikke alene kan, men må fortsætte med at skifte over til at fremme fred og ikke anse sig selv for at være verdens ejere, der står over selveste suveræniteten, selvbestemmelsen eller anskuelserne hos andre folkeslag og lande.«

Schiller Instituttets resolution om at gå med i BRIKS er blevet underskrevet af flere end 100 prominente politikere, forretningsfolk, akademikere, videnskabsfolk og kunstnere fra 20 lande i hele verden. Hele teksten, samt listen over dem, der hidtil har skrevet under, kan findes på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=2702>

Interviewet

Under hele interviewet talte Talavera med EIR med

bemærkelsesværdig optimisme om de mange udfordringer og muligheder, der byder sig med konstruktionen af den 278 km lange, store inter-oceaniske kanal, som Nicaragua er begyndt at bygge i partnerskab med det kinesiske selskab HKND.

Om uddannelse:

»I samråd med universiteter i dette område, såsom Panamas Internationale Maritime Universitet, Panamas Teknologiske Universitet, [universiteter i] Spanien og verden, og ikke blot i Kina, beskæftiger vi os virkelig med de nye udfordringer inden for uddannelse på alle niveauer, men især inden for højere tekniske uddannelser. Vi har talt om at tilbyde 355 nye uddannelser ... som vil blive nødvendige i Nicaraguas nye økonomiske, videnskabelige og teknologiske dynamik.«

Om den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud om et »win-win«-samarbejde omkring den Nye Silkevej:

»Verden lever i en virkelighed, der er anderledes i forhold til den Kolde Krigs tid ... Vi er gået fra geopolitik, der dominerede verden under den Kolde Krig, og til 'geo-økonomi' ... Disse store projekter kan blive drivkraften i aspekter af verdensøkonomien. For eksempel vil den Store Nicaraguanske Kanal ... reducere tiden for transport af eksport- og importprodukter. Den vil reducere omkostningerne, fordi afstanden er forkortet, men også, fordi man vil blive i stand til at bruge de store, mere effektive skibe, der nu bygges ... Disse store projekter er en strategisk vision af transformation ... de er med til at stimulere andre store projekter, der er blevet lanceret i verden.«

Om ungdommen:

»Ungdommen udgør potentialet til at opbygge, til at bygge, men de står også over for en stor risiko for at gå ad veje, der fører dem til at gøre sig selv, deres familier og samfundet fortræd ... Det er Nicaraguas strategi at styrke

denne vision, denne dynamik, det initiativ, der er karakteristisk for ungdom, så de kan blive drivkraften i transformationen. Og som jeg siger til dem, at de ikke alene skal være Nicaraguas fremtid, men også Nicaraguas nutid, og fremtid ... Og nu er de unge i Nicaragua en fundamental drivkraft for transformation ... for vi har i stort mål unge mennesker med denne dynamik, denne kraft, der føler håb, muligheden for at blive aktører, at blive hovedpersoner i en social transformation. Og det giver deres liv mening ... [De har] kreativiteten, innovationen til at kunne sige: 'Vi unge vil blive skabere, vi er skabere af et bedre samfund for os selv, vore familier og samfundet.'«

Dr. Talavera sluttede sit interview med EIR, der kan læses både på engelsk og spansk på www.larouchepub.com og www.larouchepub.com/spanish, med en appel til befolkningen i USA:

»I er et folk, der har en betydningsfuld, historisk mulighed for også at bidrage til økonomisk, social og menneskelig transformation, og gøre det med respekt, med respekt for de enkelte folkeslags og det enkelte menneskes værdighed; I har virkelig muligheden ... Lad os gå frem sammen med respekt.«

NATO responderer på Ruslands nye militærdoktrin

27. dec. 2014 – Det Hvide Hus og NATO svarede begge på Ruslands nye militærdoktrin med banaliteter, men de sang også begge helt klart den samme sang, der gav Rusland skylden for problemerne i Ukraine. »Vi deler med Rusland ønsket om at forhindre konflikter ved at arbejde sammen i internationale

fora og om spørgsmål af gensidig interesse, såsom at modarbejde voldelig ekstremisme og spredningen af masseødelæggelsesvåben«, sagde en unavngiven, højtstående amerikansk regeringsperson til Sputnik nyhedsbureauet i går.

»NATO udgør ikke nogen trussel mod Rusland eller noget andet land«, sagde talskvinde for NATO Oana Lungescu og tilføjede, at NATO udelukkende er en forsvarsalliance. »NATO vil fortsat søge at få et konstruktivt forhold til Rusland, som vi har gjort i mere end to årtier«, understregede hun, men tilføjede, at et tættere samarbejde mellem NATO og Rusland »kun ville være muligt, hvis Rusland overholder international lov og internationale principper, inklusive nationers ret til frit at vælge deres fremtid.«

Den amerikanske embedsmand sagde ligeledes, at Washington mener, at en betydningsfuld trussel mod europæisk og international stabilitet i dag kommer fra nationer, der krænker deres naboers territoriale integritet og suverænitet, »som Rusland fortsat gør i Ukraine.«

En del af den trussel fra NATO, som Rusland responderer på, er den forøgede tilstedeværelse af NATO-skibe i Sortehavet. Den ledsagede missildestroyer U.S.S. Donald Cook, der nu er udstationeret med base i Rota, Spanien, som en del af NATO's missilforsvarsplan, sejlede ind i Sortehavet i går for anden gang i år. »Ulykkeligvis er Sortehavet ved at blive et sted, hvor ikke-regionale magter er permanent til stede. Hvad de gør der, er ikke klart«, sagde Ruslands ambassadør til NATO, Aleksandr Grushko. »Vi vil selvfølgelig tage de nødvendige modforholdsregler«, fortsatte han.

Putin underskriver ny militærdoktrin

26. dec. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin underskrev i dag en ny, russisk militærdoktrin. Ifølge de russiske medier er kernen i doktrinen den samme, dvs., at det russiske militær fortsat er et instrument til forsvar, der kun skal anvendes som sidste udvej, og at formålet med atomstyrkerne er at afskrække potentielle fjender fra at angribe Rusland samtidig med, at der er mulighed for at bruge dem til at forsvare landet mod et militærangreb, der truer landets eksistens, hvad enten det er et atomart eller et konventionelt angreb.

Den nye doktrin identificerer den udefra kommende hovedtrussel mod Rusland som NATO's militære oprustning og udvidelse mod øst. Indsatsen fra USA/NATO for at opbygge et globalt missilforsvarssystem, og USA's implementering af sin prompt global strike-doktrin ('hurtigt globalt angreb') identificeres ligeledes som globale, strategiske trusler.

De øvrige opdateringer af doktrinen, som det forklares i en rapport fra det Russiske Sikkerhedsråd den 19. dec., inkluderer fremvæksten af nye trusler mod sikkerheden i det nordlige Afrika, Syrien, Irak og Afghanistan.

Nationalt konfronteres Rusland af trusler om »handling, der tilsigter en voldelig ændring af den russiske, forfatningsmæssige orden, destabilisering af det politiske og sociale miljø, forstyrrelse af regeringsinstitutioners funktion, afgørende vigtige civile og militære faciliteter og informationsinfrastrukturen i Rusland«, siger doktrinen iflg. *Russia Today*. »Fremvæksten af arnestederne for inter-etniske og/eller inter-religiøse spændinger, militariserede, internationale, radikale grupperinger og udenlandske, private, militære organisationer i de områder, der støder op til den

Russiske Føderations og dens allieredes grænser, så vel som tilstedeværelsen af territoriale modsætninger og en vækst i separatisme/ekstremisme i forskellige regioner i verden«, tilføjer doktrinen iflg. TASS.

Ifølge rapporten fra *Russia Today* ser Moskva sin deltagelse i BRIKS, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa, Shanghai Samarbejdsorganisationen og andre organisationer som en hovedfaktor i at forhindre militære konflikter.

Foto: Den russiske præsident præsiderer over et møde i det Russiske Sikkerhedsråd den 26. dec. 2014.

Schiller Instituttets Ugeavis 1 – 2015 :

**Ting, vi ikke har drømt om,
ligger foran os:**

**Lyndon og Helga Zepp-LaRouche
taler på konference i Dubna,
Rusland, den 22. dec. 2014**

Friedrich Schiller:

Oversigt over danske artikler om Schiller

- Schiller på andre sprog**
- Schiller på dansk**

»Den danske hjælp til Schiller«

af Tom Gillesberg

Relaterede artikler:

»Friedrich Schiller – Alle landes frihedsdigter«

af Tom Gillesberg

Uddrag af Friedrich Schillers skuespil »Don Carlos«, 3. akt, scene 10

»Timoleon og Immanuel«

af Tom Gillesberg

»Schiller og Historiens Dynamik«

af Michelle Rasmussen

»Vi behøver Schillers æstetiske breve i dag«

af Feride Istogu Gillesberg

Links til Schillers foredrag: »Hvad er, og til hvilken formål studerer vi universalhistorie?«:

På originalsproget på det tyske Schiller Instituts side:

klik paa "antrittsrede" på venstre side for at komme til

"Was heisst und zu welchem Ende studiert man Universalgeschichte?"

På engelsk på det amerikanske Schiller Instituts side:

"What is, and to what end, do we study Universal History?"

Artikler om Friedrich Schiller på Schiller Instituttets hjemmesider i andre lande:

Svensk:

»Vårt behov av Schiller i dag«, af Helga Zepp-LaRouche

Svensk oversættelse af Schillers udvalgte værker

Tysk side

Amerikansk side

Friedrich Schiller på dansk:

Udvalgte Skrifter, oversat af Frederik Schaldemose (1833).

Indeholder :

Kabale og Kærlighed side 1 (13) og

Maria Stuart side 147 (159)

Schillers udvalgte værker bind 3, oversat af Johannes Magnussen (1896).

Indeholder:

Jomfruen fra Orleans

Schillers udvalgte værker bind 8, oversat af Johannes Magnussen (1896).

Indeholder:

Wallenstein-trilogien.

10 digte oversat af Uffe Birkedal (1906).

Indeholder bl.a. Ibykus's Traner.

Ting, vi ikke har drømt om, ligger foran os: Lyndon og Helga Zepp-LaRouche taler på konference i Dubna, Rusland, den 22. dec. 2014

Lyndon LaRouche: Vi har en klar mulighed for storhed.

»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.«

Lyndon H. LaRouche, Jr.

Lyndon LaRouche optog følgende budskab på video til den »IV Internationale Videnskabelige Konference om Grundliggende og Praktiske Problemer i Forbindelse med en Opretholdelsen af Udvikling i Systemet med Natur-Samfund-Menneske: Videnskab,

Konstruktion og Uddannelse», som blev afholdt den 22. dec. 2014 på Dubna Internationale Universitet for Natur, Samfund og Menneske, 100 km uden for Moskva.

Konferencens sponsorer inkluderede Det Russiske Naturvidenskabelige Akademi (RAS), RAS' Videnskabelige Råd for Komplekse Problemer i tilknytning til Eurasisk Integration, Modernisering og Opretholdelse af Udvikling; Kasakhstans Nationale Naturvidenskabelige Akademi, samt Dubna Universitet, hvor konferencen blev afholdt.

Man har præsenteret taler af LaRouche og LPAC's videnskabsteam på konferencer i Dubna i flere år. Hovedarrangørerne, Boris Bolshakov og Oleg Kuznetsov, begge professorer, var medarbejdere til nu afdøde Pobisk Kuznetsov, den russiske visionære, industriorganisator og LaRouches ven. I år var LaRouches budskab(udskrift 1) og Helga Zepp-LaRouches præsentation om Verdenslandbroen som alternativ til krig (udskrift 2) programsat til at være hovedtalerne på plenarforsamlingen ved konferencens åbning.

Se begge videotaler [her](#).

*»Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, med hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.«
Lyndon H. LaRouche, Jr.*

»Mine hilsener til konferencen,

Det, vi nu står overfor på planetarisk skala, er noget fuldstændig nyt, noget, der aldrig før er sket, håber vi. For det, der nu er sket, er, at vi er på randen til at bringe planetens største nationer, de væsentligste nationer, sammen; med hensyn til kvantitet osv., er de fortsat under udvikling; men det er en bemærkelsesværdig udvikling, f.eks. i Sydamerika, i elementer af Afrika, og nogle elementer af

Europa, især i Rusland, samt på andre steder, enkelte steder.

Men dette er problemet: Vi har Det britiske Imperium, som er menneskehedens mangeårige fjende. Vi må ikke alene besejre denne fjende, men vi må også leve op til den opgave at bringe USA, det amerikanske folk, ud af deres aktuelle elendighed og desorientering, hvilket er muligt, det kan lade sig gøre, det kan gøres. Men USA's nuværende regering er et umuligt instrument, og vi må skaffe os af med de fleste af de elementer, der dominerer USA's regering netop nu. Vi må også understrege, at den amerikanske regering i virkeligheden er en gren af det saudiske og det britiske imperium, som de imperier, der er involveret i terroren i Asien.

Hvad vi derfor må overveje er de planer, som vi skal lægge, eller som vi burde være i gang med at lægge nu, og som vil gøre det muligt for verden at få et nyt syn på sig selv. De store nationer, som er vokset frem i Asien og Sydamerika, f.eks., det er store nationer, som har et stort potentiale; men vi må beskytte processen. Vi må fjerne Det britiske Imperium. Hvis Det britiske Imperium har magten, er der ingen sikkerhed. Hvis elementer af USA, som er en del af Det britiske Imperium, er der, samt lignende former for onde kræfter, er vi i fare for at miste alt, og muligheden for en atomkrig, på globalt plan, er stadig til stede.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der er evner i det menneskelige intellekt nu ... der kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige art, og selve vores planet, er.

Det, jeg er i færd med at gøre, for at sige det ganske kort, er, at jeg forsøger at bevirke, at den nuværende amerikanske regering bliver dumpet, fordi det er en rådden regering og må reformeres. Man behøver ikke at ændre den måde, som den amerikanske regering er udtænkt til at være; det, vi har brug for, er at ændre sammensætningen af den amerikanske regering, især under de seneste to regeringer. Hvis det sker, er jeg

sikker på, at de rædsler, som de fleste mennesker i USA, og i andre nationer, står overfor, kan besejres. Problemet er, at vi må besejre fjenden, fjenden, som er de kræfter, vi må gøre op med.

Jeg er overbevist om, at vi kan gøre det. Jeg er overbevist om det, fordi jeg ved, at der nu er evner i det menneskelige intellekt, som er ringe forstået, som mennesker i nogle dele af verden, som i Kina, og i en vis særlig grad Rusland, og Indien og så fremdeles, og BRIKS-landene – at disse nationer går i retning af selvudvikling, fælles selvudvikling, som kan føre til et nyt begreb om, hvad meningen med den menneskelige art, og selve vores planet, er.

Der ligger ting foran os, langt fremme i dette system, ligger der ting foran os, som de fleste mennesker på denne planet endnu aldrig har drømt om, men hvis vi har heldet med os, har vi taget de første skridt i videnskabeligt fremskridt hen imod det største spring, menneskeheden nogensinde har defineret.

For eksempel ved vi, at den menneskelige art ikke er et dyr, og at intet dyr er den menneskelige art! Vi ved andre ting om livet og ting osv., som det er af afgørende betydning, at vi ved. Vi ser, hvad der sker i Kina, i udviklingen af rumforskningen der: Dette er en revolution, som fører os i retning af stjernerne. Og andre nationer vil følge den samme kurs, og følge den samme kurs, som man på denne måde følger i Kina. Og deri ligger vores håb!

Men det er ikke bare håb, det er en forståelse af, hvad der udgør de store muligheder, og hvad der udgør de store farer, som ligger foran os.

For eksempel, vi har nu denne kvinde [Victoria Nuland], som anfører og kontrollerer en del af Centraleuropa fra USA: en ond person. Denne person må fjernes, må fjernes fra USA og af USA; og sådanne ting må ske.

Men min pointe er, jeg ser et klart, optimistisk punkt, en

klar mulighed for storhed. Det, vi må gøre, er ganske enkelt at bygge på det, forstå de handlinger, vi må foretage, forstå de forberedelser, vi må gøre: Vi står på randen til potentialet for den største fordel i menneskehedens fremskridt, som vi hidtil har kendt. Og vi må kæmpe nu for at sikre denne fordel for menneskehedens fremtids skyld, idet menneskeheden bevæger sig ud i de højereliggende dele af Solsystemet.«

Helga Zepp-LaRouche:

At skabe en verden, der er menneskeværdet værdigt

Helga Zepp-LaRouche holdt denne tale over video til konferencen i Dubna, den 22. dec. 2014:

» ... Vi kunne have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastruktur-udviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.«

Helga Zepp-LaRouche.

»Kære deltagere på konferencen i Dubna,

Jeg tror, De alle sammen er bevidste om, at verden befinder sig på et ekstremt vanskeligt tidspunkt, og at, hvis den aktuelle politik, der føres af den amerikanske regering, briterne, NATO og EU, fik lov at fortsætte, ville en atomkrig efter al sandsynlighed finde sted og føre til civilisationens udslettelse.

Jeg tror, at det er tydeligt, at både den russiske og den kinesiske regering er fuldt ud bevidste om denne fare, og hvis man lytter til den tale, som præsident Putin holdt, hans årlige tale til begge husene i den Russiske Føderation, så

sagde han en ting, som jeg mener, er fuldstændig klart: Det, som hele den nuværende krise handler om, er ikke Ukraine. Han understregede, at hvis de ikke havde fundet krisen i Ukraine, så ville de have fundet en anden vej, og det er nøjagtigt, hvad jeg tror, er fuldstændig sandt. Og jeg fremkommer ikke med dette som en mening, jeg har, men som en person, der, sammen med hr. LaRouche, i meget lang tid har været aktivt involveret i at forsøge at ændre verdens kurs hen imod en fredsorden for det 21. århundrede.

Da Sovjetunionen opløstes i 1991, foreslog vi et økonomisk program, som vi kaldte Den eurasiske Landbro, Den nye Silkevej, og det var idéen om at forbinde Europas befolknings- og industricentre med Asiens, igennem såkaldte »udviklingskorridorer; på denne måde kunne vi have reddet de tidligere Comecon-landes industrielle kapacitet ved at bruge disse kapaciteter til at opbygge infrastrukturudviklingskorridorer over hele Asien og Europa; og på denne måde kunne vi have forandret forholdene i indlandsområderne på det eurasiske kontinent til at yde en bedre levestandard for alle mennesker på dette kontinent.

Ulykkeligvis var dette ikke briternes og amerikanernes politik på det tidspunkt, for de sagde, og erklærede, meget klart, at det på det tidspunkt var deres mål at forvandle Rusland fra at være en supermagt til at være et tredjeverdensland, der producerede råmaterialer. Derfor tog de den første form for krigsførelse, den såkaldte »chokterapi«, i anvendelse.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning.

Vi fulgte dette meget nøje, fordi vi havde denne plan om at udvikle det eurasiske kontinent; og vi så, at chokterapien aldrig havde til formål at gøre noget som helst godt for nogen som helst, men at det lykkedes den at reducere den russiske

industrielle kapacitet på kun tre år, fra 1991 til 1994, til en tredjedel af dens niveau i 1991. Og det, som denne periode gjorde, 1990'erne, Jeltsin-perioden – jeg mener, der er skrevet to meget vigtige bøger, der beskriver dette: Den ene er skrevet af Sergei Glazyev[1], og den anden af professor Stanislav Menshikov[2], der var en af vore meget gode venner, som desværre netop er død; og de beskriver begge to denne form for krigsførelse som »folkedrab«.

Den aktuelle offensiv imod Rusland begyndte faktisk ved slutningen af '90'erne med de to Tjetjenske Krige, som næsten udelukkende blev finansieret af Boris Berezovskij, fra London. En stor rolle spillede også af den Amerikanske Komite for Fred i Tjetjenien, som blev stiftet af de amerikanske neokonservative i 1999. Blandt de stiftende medlemmer var Zbigniew Brzezinski, Alexander Haig, Richard Perle, James Woolsey, Robert Kagan, der stadig spiller en vigtig rolle i Obamaregeringen, og som er gift med ingen anden end Victoria Nuland. Og jeg er temmelig sikker på, at det er denne gruppering, som præsident Putin refererer til i sin nylige tale, hvor han sagde, at disse tjetjenske terrorister blev modtaget på højeste niveau, og at de, endskønt de var mordere med blod på hænderne, blev kaldt »oprørere«, »frihedskæmpere« osv., af disse mennesker.

Målet, allerede i 1990'erne, men i særdeleshed siden præsident Putin kom tilbage, var regimeskifte i Rusland og ligeledes i alle de østeuropæiske lande, hvor der stadig fandtes rester af en prorussisk holdning. Og løftet om ikke at udvide NATO til Ruslands grænser blev selvfølgelig brudt. Victoria Nuland, Robert Kagans hustru, der nu er viceudenrigsminister med ansvar for Østeuropa og Eurasien, pralede i december 2013 med, at den amerikanske regering brugte 5 mia. dollar alene på Ukraine til den 'farvede revolution'.

Det russiske militær har i mellemtiden klart defineret de farvede revolutioner som en form for krigsførelse, selv om den ikke er erklæret. På samme måde har udenrigsminister Sergei

Lavrov klart erklæret, at sanktioner ikke er en metode til at ændre Ruslands politik, men simpelt hen en metode til at vælte præsident Putin.

I sin tale sagde Putin, at det virkelige mål er den Jugoslaviske model for Rusland, opsplitningen af selve staten; og det er også klart, at EU-Associeringsaftalen, som startede og udløste krisen i Ukraine, havde det samme mål, fordi den ville have oversvømmet det russiske marked med billige, europæiske produkter og ødelagt vigtige kapaciteter i Rusland.

Krisen i Ukraine blev fuldstændig skabt af EU og naturligvis af deres amerikanske kollaboratører og, kan man sige, herrer. For det såkaldte Maidan var den farvede revolutions aktivister, men denne gang forstærket af de gamle nazistiske netværk, der gik tilbage til Bandera-perioden, hvor de ukrainske nazister samarbejdede med den nazistiske invasion i 1940'erne. Og disse mennesker blev i hele efterkrigstiden oplært af CIA, af MI6 og BND (Den tyske efterretningstjeneste).

Dernæst fik man det fascistiske kup den 21. februar [2014], som igen var under skarp kontrol og sponsoreret af Victoria Nuland, som i denne berømte, optagede telefonsamtale pralede med, at de ville sætte deres mand, »Jats« [Arsenij Jatsenjuk], på magten. Så dette er udelukkende en kombineret krigsførelse/farvet revolution/NATO-udvidelse til Ruslands grænser/sanktioner; og når man lytter til den tidligere chef for den Russiske Generalstab, general Juri Baluyevskij, som mener, at konflikten mellem NATO og Rusland er på vej; at den allerede er begyndt med en informationskrig, med at lægge et psykologisk pres på folks tankegang, en dæmonisering af Putin – og Kina, for resten – og at egentlig militærmagt blot vil være slutfasen i denne proces, som vi allerede ser i dag. Og da han blev spurgt, om han troede, det stadig kunne standses, svarede han, »Ulykkeligvis mener jeg ikke, at det er muligt længere. Mekanismerne er sat i bevægelse, vore modstanderes mål er blevet klart defineret: Så længe, vi lever, vil de

forsøge at forhindre Rusland i at blive deres ligeværdige partner, såvel militært som økonomisk.«

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år?

Lykkeligvis er dette kun en realitet: Den er virkelig, men der er en anden. Siden BRIKS-konferencen, topmødet i Fortaleza, Brasilien, i juli måned i år, er en helt, fuldstændig anden dynamik i verden blevet dannet af BRIKS-landene (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), der nu har inspireret mange andre lande i verden, de latinamerikanske lande, CELAC [Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Stater], UNASUR [Unionen af Sydamerikanske Nationer], APEC-landene [Det Økonomiske Samarbejde i det Asiatiske Stillehavsområde], men også ASEAN-landene [Associationen af Sydøst-asiatiske Nationer], Egypten; mange lande er nu begyndt at blive optimistiske, centreret omkring kendsgerningen om den strategiske alliance mellem Rusland og Kina, der blev dannet i maj måned i år, og dernæst fortsat gennem BRIKS-udviklingen, især efter at præsident Xi Jinping fremlagde et tilbud om en Ny Silkevej – hvilket for øvrigt er nøjagtigt, hvad vi foreslog i 1991 med Den eurasiske Landbro/Nye Silkevej – en total eksplosion af optimisme er begyndt blandt mange, mange lande i udviklingssektoren.

Nye, finansielle institutioner er i færd med at blive skabt, eller er allerede blevet skabt. Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), BRIKS' Nye Udviklingsbank, Shanghai Cooperation Organization bank, den Nye Silkevejs-udviklingsfond, banken for landene i SAARC [Sydasiatisk Association for Regionalt Samarbejde] – de sydasiatiske lande; og der er netop nu en totalt ændret dynamik, fordi mange projekter, som i årtier blev afskrækket af Den internationale

Valutafonds betingelsespolitik, nu bliver virkeliggjort.

Kina er med til at bygge en sekundær Panamakanal i Nicaragua; Kina er med til at bygge en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru; samarbejde om atomkraft finder sted mellem mange, mange lande. Se på den eksplosion af optimisme, der f.eks. er kommet frem i Indien, side Narendra Modi er blevet premierminister. Han har lovet at bygge 100 nye byer i Indien og skabe 1 million nye jobs hver måned til de unge mennesker i landet; han har netop meddelt, at han vil genoplive 31 vandstyringsprojekter, som blev lagt på is efter mordet på Indira Gandhi.

Kina har skabt et økonomisk mirakel, som ikke har sin lige i verden. Kina var, efter Deng Xiaopings reformer, i stand til at transformere Kina fra at være et meget fattigt land til at blive et økonomisk mirakel, hvor de på tredive år præsterede, hvad de fleste lande i den industrialiserede sektor behøvede 2 århundreder til at gennemføre. Og dette forslag om den Nye Silkevej – det, som Kina tilbyder, er at tage dette kinesiske, økonomiske mirakel og lade ethvert land, der måtte ønske det, deltage i denne indsats.

Efter APEC-konferencen i Beijing for nylig kom Xi Jinping med det tilbud til præsident Obama, hvor han inviterede USA og andre store lande, at de alle sammen kunne deltage i den Nye Silkevej og disse nye, finansielle mekanismer. Det er min faste overbevisning, at det ikke er håbløst, at dette tilbud kan blive accepteret.

I Tyskland har man f.eks. i øjeblikket en total opstand i industrien imod sanktionerne; så sent som i går blev en ny annonce udstedt, en appel til regeringen og parlamentet, som var underskrevet af 60 betydningsfulde personer, fra Gerhard Schröder til Roman Herzog, til Horst Teltschik, den tidligere leder af München Sikkerhedskonferencen, og mange andre; og titlen på denne appel er for resten »Krig igen i Europa? Ikke i vores navn!«

Så der er en modstand, og dette er meget vigtigt; og vi må sikre, at sådanne personer som Victoria Nulands onde gerninger bliver kendt, og at vi gør modstand mod denne krigspropaganda. Min mand har krævet fjernelsen af Victoria Nuland, for blot at forsinke denne krigsmaskine.

Men jeg mener, at den virkelige genrejsning kun vil komme, hvis vi fjerner den virkelige årsag til denne krig, og det er den kendsgerning, at det transatlantiske finanssystem er i færd med at kollapse. Sammenbruddet af olieprisen skader ikke blot Rusland og Iran; det er potentielt i færd med at kollapse hele det transatlantiske finanssystem, fordi oliekompanierne og producenterne af skiferolie har akkumuleret en gæld på 1 billion dollar, som de kun kan betale, hvis olieprisen ligger på mellem 80-120 dollar. Så vi står og ser på en gentagelse af krisen på det sekundære ejendomsmarked i 2007.

Jeg mener derfor, at den eneste politik til at undgå krig er, at vi får civilisationen ind i et helt nyt paradigme. Vi må ophøre med at tænke i geopolitiske interesser, og vi må definere menneskehedens fælles mål, og vi må definere den nutidige situation ud fra fremtiden: Hvordan ønsker vi, at menneskeheden skal se ud om 10 år, om 100 år, om 1.000 år? Og her vil spørgsmålet om fælles udforskning af rummet blive af absolut afgørende betydning.

Den umiddelbare rute til at følge denne vej er derfor at tage imod præsident Xi Jinpings tilbud til USA og Europa om at tilslutte sig den Nye Silkevej. Vi har netop udgivet en rapport, der viser en utrolig mængde projekter og ting til fremtiden, som ville forandre og transformere Jordens overflade, og jeg mener, at denne plan, [»Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«](#)[3] er noget, som vi absolut må gøre til et hoveddiskussionsemne, som det eneste alternativ til civilisationens udslettelse.

Jeg er optimistisk over, at vi kan gøre det. Jeg har ingen garanti; men jeg mener, det er umagen værd at forsøge alle

muligheder for at ændre dagsordenen, og at diskutere menneskehedens fælles interesser: Hvordan kommer vi ud af denne krise, og hvordan skaber vi en verden, som er menneskeværdet værdigt, menneskehedens identitet som universets eneste, kreative art, værdigt.«

[1] Sergei Glazyev: Genocide: Russia and the New World Order (EIR, 1999). Kan købes hos [larouche.com](http://store.larouche.com).
<http://store.larouche.com/product-p/eirbk-1999-2-0-0-pdf.htm>

[2] Stanislav M. Menshikov: The Anatomy of Russian Capitalism, (EIR, 2006). Kan købes hos [larouche.com](http://store.larouche.com).
<http://store.larouche.com/product-p/eirbk-2006-1-0-0-std.htm>

[3] Kan købes hos [larouche.com](http://store.larouche.com)
<http://store.larouche.com/product-p/eipsp-2014-1-0-0-pdf.htm>

**Fra LaRouche-bevægelsen 25.
dec. 2014: Glædelig Jul:
Få kontrol over Wall Street,
og vi kan måske undgå en**

verdenskrig

Wall Streets bankerot taget i betragtning, står verden på den absolut yderste rand af et finanssammenbrud, understregede Lyndon LaRouche i går i en dialog med bevægelsens Komite for Politisk Strategi. Hvis vi kan få nogen kontrol over Wall Street, har menneskeheden måske en chance for at overleve, sagde han. I modsat fald står vi over for faren for en umiddelbar krise med krig.

Som nye, opnåede højder for aktiemarkedets spekulative boble symboliserer, så er der to aspekter i Wall Street-processen mod bankerot. Det ene er den almindelige spekulationspraksis; det andet er den vilde spekulation med derivater. Wall Street er bankerot i begge aspekter – og det er bydende nødvendigt, at Wall Street skæres tilbage af Glass-Steagall og gennem andre forfatningsmæssige midler.

I modsat fald vil kombinationen af denne spekulative dynamik og briterne føre os mod verdenskrig. Der er ingen forhandling mulig med disse galninge. Den galopperende hyperinflationsrate driver dem ud på kanten – og det kunne slå os alle ihjel. Ingen kan forudsige, hvornår, men faren kunne komme *meget snart*. Under betingelser af en nedsmeltning kunne situationen komme fuldstændig ud af kontrol.

Den eneste løsning er at indføre Hamiltons system. Dette er blevet præcist defineret i LaRouches »[Fire Love til at redde USA](#)« fra 8. juni 2014, som bør præsenteres hver dag i forbindelse med processen med organisering og mobilisering. Disse love, som er en udarbejdelse af et system, flyder lovmæssigt fra anvendelsen af vores Manhattan Projekt i Hamiltons tradition, som vi bruger som en løftestang til at flytte hele nationen rent strategisk over til igen at være et system i overensstemmelse med Forfatningen.

En optrapning af det opsøgende arbejde med

underskriftsindsamlingen for »Gå med i BRIKS« er et væsentligt aspekt af dette program. Formålet er ikke bare at få flere underskrifter, især fra prominente personer, men i bredere forstand at etablere overherredømme over Wall Street, med idéen om BRIKS/Hamiltons system.

Vi i LaRouche-bevægelsen er de eneste, der kan gennemføre denne mission – på hvilken civilisationens overlevelse beror.

Glædelig Jul!

*Billede: George Washington
ved Slaget ved Trenton;
graving af Illman Brdr.;
efter et maleri af E. L.
Henry, 1870.*

*Kilde:
<http://www.archives.gov/research/american-revolution/pictures/>; public domain/copyright expired*

Fra redaktionen: Lidt historie bag billedet:

For 238 år siden, den 26. dec. 1776, samlede general George Washington sine tropper til et af de mest heltemodige angreb i militærhistorien, et angreb, der med sikkerhed kunne have decimeret hans hær og gjort det helt af med, hvad der var tilbage af hans svækkede og demoraliserede styrker.

Mændene i Washingtons hær sultede, var syge og så dårligt forberedt til vinteren, at mange ikke engang havde støvler på fødderne og efterlod et blodigt spor i sneen på deres march.

Ansporet af det, Thomas Paine havde skrevet blot få dage

forinden, befandt Washingtons mænd sig i en vanskelig situation. *Paine skrev*: »Dette er tider, der prøver mænds sjæle; sommer-soldaten og solskins-patrioten vil, i denne krise, vige tilbage fra at tjene sit land. Men den, der står fast **nu**, fortjener mænds og kvinders kærlighed og tak. Tyranni, ligesom Helvede, besejres ikke let; dog har vi med os den trøst, at jo hårdere kampen er, desto mere glørværdig er triumfen.«

Konfronteret med manglende tilslutning til hæren, desertering, lav moral, mangel på finansiering af mad og forsyninger, og den brutale vinter på vej, satsede Washington alt på et bræt. Han indledte en march Juledag og krydsede den iskolde Delawareflod i Julenattens mørke. Vejret var forfærdeligt og skiftede fra regn til slud til sne. Floden var tiliset, hvilket fik enheder af Washingtons mænd til at vende om, da de ikke kunne komme over.

For dem, der nåede over og etablerede et sikkert område, mens de ventede på, at deres kammerater skulle slutte sig til dem, var kodeordet »Sejr eller død«. Kunne noget andet bedre have fortalt om deres motivering?

Resten er, som man siger, historie. Washington var sejrrig. Hans hær oplevede en genoplivelse og gik videre med at knuse overlegne styrker i fremtidige slag, for at vinde sejren og uafhængigheden for det unge USA.

Se traileren: »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

Helga Zepp-LaRouche: »Vi befinder os netop nu, som civilisation, ved en skillevej, hvor menneskets fremtidige skæbne ligger helt åben. Vi kunne stadig ende i en verdenskrig, en global verdenskrig, der kunne føre til civilisationens udslettelse.

Den nuværende konflikt, som meget klart eksisterer mellem den atlantiske sektor, især USA og EU på den ene side, og BRICS-landene, som satser på Den nye Silkevej og Verdenslandbroen – har alt at gøre med, hvilket billede af mennesket, vi har.«

Lyndon LaRouche: »Det gamle regeringssystem, idéen om et system af nationalstater, den gamle idé med et system af nationalstater, er nu død, eller rede til at dø hvert øjeblik. Men det, der rent faktisk foregår med BRICS-virkemåden, med betydningen af BRICS som en institutionsform, betyder, at det gamle system for økonomi, for nationaløkonomi, er død; for der er sket det, at nationerne danner institutionelle strukturer, som f.eks. BRIKS i Sydamerika, i Indien osv. Det er nye institutioner, der ikke har nogen sammenhæng med de gamle, traditionelle regeringsinstitutioner. Og dét, man ser i BRIKS-relationen, er faktisk idéen om et planetært system. Og det er, hvad der foregår med det, som Kina gør på Månen. Kinas måneoperationen anfører vejen, eller afstikker vejen, til et nyt system, hinsides planeten.«

Helga Zepp-LaRouche: »Derfor må vi definere nutiden ud fra et fremtidigt synspunkt, for vi kan allerede nu se, hvad menneskeheden vil være i stand til gøre i de kommende hundreder og tusinder af år; og vi befinder os stadig i civilisationens fostertilstand, og vi må nu blive fuldvoksne.«

Lyndon LaRouche: »Systemet med nationalstaten vil være reflekteret, med det bliver en refleksion, der er anderledes. Det vil ikke være separate interesser. Det vil blive komplementære interesser, som vi ser det med BRIKS, f.eks. Verden er parat til en verdens komplementære interesser, ikke længere en konkurrence mellem nationalstater som sådan. Det er forbi. Men nationernes grundlæggende funktion, den menneskelige art, vil blive anderledes end det hidtil har været.«

Helga Zepp-LaRouche: »Denne nye rapport, hvis titel er 'Den Nye Silkeveje bliver til Verdenslandbroen', er en meget spændende, fuldstændig ny platform for samarbejde mellem nationer, og jeg tror ikke, jeg lover for meget, når jeg siger, at alle regeringer og alle parlamenter i verden i en meget nær fremtid vil diskutere dette, for det vil være et emne, som ingen kan komme uden om. Det er et fuldstændig optimistisk omrids af, hvordan verden kan komme ud af den nuværende krise og begynde en helt ny æra i civilisationen.«

Rapporten kan nu købes hos **EIR København, ring 35 43 60 40**

Rapporten med titlen 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen' er intet mindre end et idémæssigt, og ofte fysisk, »vejkort« for en Ny, økonomisk Verdensorden. Denne vej er i øjeblikket i færd med at blive kortlagt af BRIKS-nationerne (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika), som er anførere af en dynamik med global optimisme for reel, økonomisk udvikling, komplet med nye kreditinstitutioner og store, højteknologiske projekter, der skal løfte hele menneskeheden.

Se Helga Zepp-LaRouches introduktion til rapporten **her**.

Schiller Instituttets Ugeavis 52 – 2014

'Hvorfor USA må gå med i BRIKS.

En ny, international orden for menneskeheden'

Download (PDF, Unknown)

EIR FAKTA:

Hvem står bag planerne om en opsplitning af Rusland?

Af EIR's efterretningsteam

EIR, 11. dec. 2014 – I modsætning til det omkvæd, der høres i de internationalt orkestrerede medier, har de aktuelle, stigende spændinger mellem NATO-landene og Rusland intet med »konflikten i Ukraine« og den kendsgerning, at Krim genforenedes med Rusland, at gøre. Konflikten stammer fra den kendsgerning, som åbenlyst identificeres af adskillige russiske regeringstalsmænd, så vel som visse britiske og

amerikanske strateger, der tilhører krigspartiet, at USA og NATO har vedtaget en politik med strategisk konfrontation med Rusland, inklusive »regimeskifte«, hvis hensigt er at tvinge verdens næststørste atommagt til at underkaste sig Vesten. Hvis denne politik ikke afvises i Vesten, vil den blive afvist af Rusland og kan derfor udelukkende kun føre til en Tredje Verdenskrig; en udslettelseskrig.

Se også: Video, '[Storm over Asia](#)', 160 min. (eng.)

Se også: Video, '[Ingen Overlevende](#)', 36 min. (danske undertekster) sep. 2012

GDE Error: Requested URL is invalid

Lyndon LaRouche: Hvad er nødvendigt at vinde for menneskeheden?

19. dec. 2014 – Den russiske præsident Vladimir Putin holdt torsdag (18. dec.) sin årlige pressekonference med deltagelse af 1.200 russiske og udenlandske journalister. Aftenen før havde han talt med den franske præsident Hollande, den tyske kansler Merkel og den ukrainske præsident Poroshenko om planer om at gå frem med våbenstilstanden i det østlige Ukraine og genoptage Minsk-dialogen. I mere end tre timer med spørgsmål og svar talte Putin som en statsleder, der er konfronteret med krig. Putin gjorde det klart, at Rusland ikke er konfronteret med »gengældelse« eller »afstraffelse« for [annekteringen af] Krim. Han sagde til tilhørerne, at fraktioner i Vesten havde udset sig Rusland som mål for ødelæggelse, lige siden Sovjetunionen og Warszawapagten kollapsede. Han nævnte den

Første Tjetjenske Krig som starten af konflikten.

Putin tager ikke fejl, sagde Lyndon LaRouche til medarbejdere i torsdags. Alt imens Putin endnu ikke har fulgt LaRouches offentlige opfordring fra tidligere på ugen – som nu cirkulerer i Rusland – til at vedtage »Mahathir-løsningen« ved at gennemføre kontrol med valuta og kapital, som Mahathir gjorde det i 1998, da han var konfronteret med angrebet af Obama-støtten George Soros og andre glubske hedgefonds, så er Putin fuld ud klar over, at Rusland er mål for regimeskift. Siden april måned, hvor Putin og andre russiske og hviderussiske topregeringsfolk til deltagere i Moskva Internationale Sikkerhedskonference sagde, at »farvede revolutioner« og »sanktioner« er en ny form for krigsførelse, har Rusland krystalklart erkendt den aktuelle tilstand af krig. Dette er ikke en ny Kold Krig. Dette er en overhængende Varm Krig, der med stor sandsynlighed kunne blive en atomkrig!

LaRouche advarede om, at briterne og Wall Street driver verden frem mod krig ud fra en position, hvor de er svage og desperate.

»De er bankerot, og deres udsigter med Obama-præsidentskabet og Jeb Bush' kandidatur er hastigt i færd med at gå til bunds.«

LaRouche kom imidlertid med denne advarsel:

»Det er i sådanne øjeblikke – unikke øjeblikke i verdenshistorien – at [politiske] mord finder sted.« Han nævnte mordene på John F. Kennedy og Robert F. Kennedy. »Disse mord ændrede historiens gang.«

Menneskehedens fjender, med centrum i City of London og Wall Street – finansoligarkiet – er ved at tabe. Bankerne i Vesteuropa er positioneret til at blive de store tabere i spillet med de europæiske sanktioner imod Rusland. Wall Street sidder med futures-kontrakter på skiferolie og -gas, som kunne udløse den næste nedsmeltning. Det er derfor, præsident Obama

og Jamie Dimon var så desperate for at få Kongressen til at kapitulere til det nye budget, der inkluderede et giftpille-tillæg, som ophævede forbuddet mod, at FDIC (Federal Deposit Insurance Corporation, den amerikanske, statslige indskudsgarantifond, -red.) garanterer for bailouts af visse futures-kontrakter.

I deres hysteri for at sikre endnu en bailout har Obama og Dimon udløst et bagslag – det, som et medlem af Kongressen kaldte for »Glass/Steagall-øjeblikket«. Senator Dianne Feinstein fremprovokerede en respons fra de menneskelige udyr, (amr.: 'Beastman'), Bush-Cheney-slænget, gennem sin udgivelse af Senatets efterretningskomites rapport om Bush-æraens præstationer og torturprogram. Intet menneske ved sin fornuftsfulde fem, der læser denne frigivne rapport, eller blot læser nyhedsdækningen om den, ville nogensinde overveje et Jeb Bush-præsidentskab.

Den virkelige fare, advarede LaRouche, er, at, hvis briterne og deres medskyldige, Obama og Bush-ligaen, har held til at fremprovokere en konfrontation med Rusland og/eller Kina, vil de udløse et globalt tyranni og en global kampagne for en massiv befolkningsreduktion – selv, hvis det skulle lykkes at undgå en udslettelseskrig med atomvåben.

»Er I villige til at løbe den risiko?«,

spurgte LaRouche. Samtidig provokeres briterne af fremkomsten af en ny alliance til hele menneskehedens fordel, med centrum i BRIKS-initiativerne og Kinas udviklingsprogram, med videnskab som drivkraft.

»Det er her, de rette spørgsmål stilles«, fortsatte LaRouche. »Hvad er nødvendigt for menneskeheden at vinde? Hvordan gør menneskeheden fremskridt? Kun gennem totale spring, videnskabelige opdagelser, der transformerer fremtiden. Med BRIKS og relaterede initiativer kan menneskeheden gå ind i sine manddomsår og opnå gennembrud, som vi hidtil ikke har

været i stand til at forestille os. Det er, hvad det vil sige, at være virkelig menneskelig. Det er, hvad vi må kæmpe for at sikre.«

Et gigantisk skridt frem mod dette gennembrud ville være, at USA gik med i BRIKS. [Apellen for netop dette, som Schiller Instituttet](#) udsendte tidligere på ugen, og som nu har fået flere end 100 underskrifter fra prominente personer på alle kontinenter, har tiltrukket sig seriøs opmærksomhed i Kina, hvor flere store nyhedstjenester og nyhedsmedier har rapporteret om dette initiativ.

Underbyggende artikler:

Helga Zepp-LaRouche: »25 år efter den forpassede chance i 1989 har vi endnu en chance, denne gang den sidste«. 2. nov., 2014

Helga Zepp-LaRouche: »Tiden er inde til at skabe en verden uden krig.« Hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i New York, juni 2014.

Helga Zepp-LaRouche: »Den nye Silkevej transformerer planeten – En ny æra for menneskeheden«, hovedtale ved Schiller Instituttets 30-års jubilæumskonference i Tyskland, oktober 2014.

Forslag til fordybelse:

Lyndon LaRouche: »Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi«. 1998.

Tema-artikel: »En Prometheus-tilgang til udvikling af nye former for ild. Udvinning af helium-3 på

Månen, for en menneskehed med fusionskraft«. Oktober 2014

Helga Zepp-LaRouche: »Lær af Historien: Principperne for fysisk økonomi«. Oktober 2013

STOP TREDJE VERDENSKRIG!

Putins årlige pressekonference

18. dec. 2014 – I sin årlige konference med pressen ved årets afslutning talte den russiske præsident Vladimir Putin i henved 3 timer for et publikum på over 1.200 journalister. Han gentog levende Ruslands faste beslutning om at opretholde sin suverænitet over for USA og den tilfangetagne Europæiske Union, og han gentog ligeledes sin forpligtelse over for udvidede økonomiske bånd med Kina, Indien og resten af Asien.

Men, med hensyn til pressekonferencens hovedspørgsmål, som er Ruslands finanskrise, fremprovokeret af de ekstraordinære fald i oliepriserne, og, i mindre grad, af Washingtons »sanktioner«, afviste den russiske præsident at støtte den

respons, ud fra Hamiltons system, som hans rådgiver, Sergei Glazyev, har foreslået, eller forslag fra økonomen Ruslan Grinberg, og sagde i stedet, at den politik, som den Russiske Centralbank, der har sat renten op til 17 %, har fulgt, var korrekt. (EIR's Nyhedstjeneste har rapporteret, at Moskva Økonomiske Forum holdt en diskussion den 9. dec. med titlen, »Hvad betyder Centralbanken for Rusland: Ven eller fjende?«, med deltagelse af Glazyev og Japans Daisuke Kotegawa, begge venner af Lyndon LaRouche).

Putin gik så vidt som til at sige, at den russiske politik, der blev ført i krisen i 2008, burde anvendes igen i dag. Glazyev og andre med lignende synspunkter har karakteriseret bank- og selskabs-bailouts (statslige redningspakker, -red.) fra 2008 som en økonomisk katastrofe. Alligevel rapporterer Reuters i dag, at den russiske finansminister Anton Sulianov siger, at et lovudkast er blevet udfærdiget til vedtagelse i den russiske Duma, som ville give statslig støtte på op til 16 mia. dollar til systemvigtige banker.

Det er dog værd at bemærke, at, så sent som i sin årlige tale den 4. dec. til den Føderale Forsamling, sagde Putin, at den Russiske Centralbank ville give øremærket kredit til finansiering af nøgleprojekter i realøkonomien (den fysiske økonomi, -red.) – et forslag fra Grinberg.

En relateret udvikling er, at russisk presse bekræfter, at den Russiske Centralbank har testet sit foreslåede, nationale betalingssystem som en mulig erstatning for det vestlige »SWIFT«-system; nogle anti-russiske ideologer har foreslået, at Rusland afskæres fra dette SWIFT-system.

I dag sagde Putin, at den aktuelle krise ikke ville vare længere end to år. Han sagde, at den russiske industri og økonomi ville blive tvunget til at tilpasse sig, og sluttelig ville tilpasse sig med held, til nye betingelser.

Med hensyn til spørgsmålet om Ruslands suverænitet brugte

Putin det levende eksempel om bjørnen i tajgaen.

»På Valdai Internationale Diskussionsklub brugte jeg vores mest genkendelige symbol som et eksempel. Det er en bjørn, der forsvarer sin tajga. Hvis vi fortsætter med dette billede, så tror jeg undertiden, at det bedste ville være, hvis bjørnen simpelthen sad stille. Måske skulle den holde op med at jage vildsvin i tajgaen og i stedet begynde at samle bær og spise honning. Måske vil den så få lov at være i fred. Men nej, det vil den ikke! For der vil altid være nogen, der ønsker at lægge den i lænker. Så snart den er lænket, vil de rive dens tænder og klør ud. I denne analogi refererer jeg til atomafskrækkelsens magt. Så snart som – Gud forbyde – det sker, har de ikke længere brug for bjørnen, og tajgaen vil blive overtaget ...

Og så, når alle tænderne og klørerne er trukket ud, vil bjørnen ikke længere være til nogen nytte. De vil måske udstoppe den, og det er så det.«

**Fra LaRouche-bevægelsen 18.
dec. 2014:
Hamiltons system, »USA's gave**

til verden«, er nøglen til at løse den strategiske krise

Den russiske præsident Vladimir Putin vil, på sin årlige pressekonference torsdag, den 18. december, meddele sin regerings respons på de forholdsregler til finansiel krigsførelse, som Det britiske Imperium og den amerikanske præsident Barack Obama har lanceret mod Rusland i denne uge. Det står allerede klart, at den russiske regering fuldt ud erkender, som Lyndon LaRouche udtrykte det den 16. dec., at

»dette er ikke økonomiske forholdsregler; dette er krigshandlinger, og vil blive set som sådan af Moskva«.

Og Putins regering har hidtil ikke vist nogen tegn på kapitulation over for krigerisk afpresning, inkl. atomkrig.

Det står ligeledes klart, at voksende politiske kræfter i Moskva kræver omgående vedtagelse af valutakontrol og andre former for kapitalkontrol, som en del af en reorganisation, fra øverst til nederst, af deres finanssystem, i traditionen efter Hamiltons system – præcis, som Lyndon LaRouche har anbefalet, senest i en erklæring den 16. dec., som nu cirkulerer internationalt, inklusive i Rusland. LaRouche tilføjede i dag: Hvad sker der, hvis Putin lukker af for valutaspekulanterne med valuta- og kapitalkontrol? Dette ville annullere deres evne til at konvertere deres spekulative drab til dollar og ville virkelig sætte operationerne mod Rusland under pres. Sådanne forholdsregler kunne vise sig smitsomme i hele BRIKS og allierede nationer i verden.

LaRouche kommenterede, at briterne og Obamas finansielle 'hvem blinker først'-leg (eng.: 'chicken-game') med Rusland er tegn på, at de er svage og desperate, ikke stærke. Ved at presse Rusland helt til randen, kunne de fremkalde et

dramatisk skift mod en tilgang, fuldstændig i Hamiltons tradition, i samarbejde med BRIKS. Og det kunne indvarsle Det britiske Imperiums død: ved at operere ud fra strategisk svaghed (idet deres direkte krigsmulighed er fuset ud i betragtning af tysk opposition, på højt niveau, til udspillet; de økonomiske sanktioner har givet bagslag, osv.) kunne briterne og Obamas desperate optrapning til total finansiel krigsførelse give bagslag og vise sig at blive deres ruin.

Den opgave, der forestår USA i dette øjeblik med krise og muligheder, blev til fulde fremlagt af LaRouche under en diskussion med LaRouche-bevægelsens Nationale Komite for Politisk Strategi i dag:

»Vi har for os en super-BRIKS-forbindelse, der står for at svulme op i Asien, Europa, visse dele af Afrika og i USA og Kina, samt andre steder – f.eks. Indien. Udfordringen består i, at vi befinder os på randen af at gå i krig. Krigen kan have to aspekter. Det kan være en atomkrig, som er organiseret af briterne og deres rejsefæller, eller skal vi sige idioterne.

Eller på den anden side kan vi stimulere blandt nationer, der har et lederskab, som iboende ved, hvad det vil gøre mht. BRIKS-konceptet. Og vores opgave er f.eks. at definere, hvad USA's rolle er i landets deltagelse i en BRIKS-operation. Med andre ord bringer vi nationer sammen, såsom Brasilien og andre lande, som Egypten, som nationer i Asien; vi bringer disse kræfter sammen på en forenende måde, en forening af interesser. For vi har faktisk netop nu en situation, som kan skabe en sejr for menneskeheden – en sejr for menneskeheden, der overgår alt, der hidtil er håndt menneskeheden. Vi har evnen til at gøre det, hvis vi udfører det job, vi skal. Og man må organisere: man må organisere processen ved at få folk til at blive aktive, som vil give dem intellektuel energi, gøre dem glade! Det er, hvad vi må gøre.

Vi i USA må forstå, at det er vores job, som USA, at sige: Okay, vi har ventet på jer. Og sige det til mange nationer på planeten. Til Kina, f.eks. Kina er en gammel nation; den har været der meget længe. Landet er ikke en fremmed i historien. Men vi kan gøre Kinas egen indsats mere effektiv ved at hjælpe med at samarbejde med dem, osv. Derfor er dét, hvad vi må gøre. Idéen går ud på at aktivere forestillingsevnen hos folk og nationer, og aktivere dem til at erkende mulighederne for deres fremskridt.

Vi står ved fodtrinene, ved fundamentet til den største forandring i den karakter, mennesket har på denne Jord, en forandring, som er noget, der er større end alt hidtil eksisterende. Vi, i USA, må som en katalysator, der har gennemgået en vis historisk udvikling, vi må faktisk fokusere vores opmærksomhed på at sammenbringe nationer, såsom BRIKS-nationerne, over hele verden, samtidig med, at vi bruger den indflydelse og de midler, vi måtte have. Og det vil kunne bringe os en stor revolution, en stor politisk revolution over hele planeten.

Lad os tage Kina. Kina er ikke bare Kina. Kina er også centrum for den vigtigste, revolutionære operation i solsystemet netop nu. Kina har ikke direkte rakt ud efter Keplers hånd; men Kepler forbereder sig, i princippet, på at bringe solsystemet ind i en form for organisation hinsides alt andet, vi hidtil har oplevet.

Vi vil i fremtiden tænke i baner om at rejse ud i rummet – ikke alle skal derud; lad være med at fare af sted – men det, Kina er i færd med at gøre med sit rumprogram, er ikke nogen lille ting! På samme måde, som intet dyr har menneskelige evner, menneskeligt potentiale. Vi kender mange mennesker, der blot er dyr, fordi man lader dem blive sådan. Men når man tænker på, hvad Kina gør med sit rumprogram, der er det førende program af sin art på planeten, i solsystemet, så vidt vi i øjeblikket ved.

Når vi aktiverer denne del af Kina, eller er behjælpelige med at aktivere det, og vi gør det samme i Egypten; det er denne form for operationer, som USA skal udføre! Vi må have beslutsomheden til at være en hjælpende hånd i at bringe disse nationer på planeten sammen i en fælles march mod en sejr, og tage Kepler i hånden.«

Billede: Scene fra underskrivelse af Den amerikanske Forfatning i Philadelphia, 1787. I forgrunden ses siddende Benjamin Franklin, med Alexander Hamilton, der læner sig over mod ham. Stående bag bordet, hvor de delegerede skrev under, er George Washington. Billedet er kunstnerens fremstilling af et fiktivt møde, idet alle disse personer ikke menes at have været samlet på samme tid. Billedet hænger i Capitol, der huser Den amerikanske Kongres. Kunstneren er Howard Chandler Christy.

Silkevejs-konference afholdt i Istanbul

17. dec. 2014 – En todages konference med titlen »Silkeveje: Inspiration og Muligheder« afholdtes i Istanbul den 11.-12. december, sponsoreret i fællesskab af Den Kinesiske Folkerepubliks Statsråds Forskningscenter for Udvikling,

Serbisk Center for Internationale Relationer og Bæredygtig Udvikling, Tyrkisk Center for Strategisk Forskning, og Tyrkisk Organisation for Politisk, Økonomisk og Social Forskning. Flere end 200 personer fra det politiske og akademiske liv deltog i konferencen. På konferencen var der talere fra Kina, Tyrkiet, Serbien, Makedonien, Aserbajdsjan, Albanien, Montenegro og Pakistan. Mødet gav også mulighed for diverse bilaterale drøftelser mellem de forskellige delegationer.

Den tyrkiske premierminister Davatoglu sendte sine hilsener til konferencen. Afslutningspanelet inkluderede taler af Miquel Angel Moratinos Cuyaube, Spaniens tidl. udenrigsminister, og Shaukat Aziz, Pakistans tidl. premierminister.

I en tale på konferencen sagde Li Wei, præsident for Forskningscentret for Udvikling, at forslagene til Silkevejen var i færd med at bevæge sig fra blot at være en 'køreplan' til samarbejde på praktisk niveau.

»Initiativerne udvikler sig fra forslag til handlinger, arbejdsplanen bliver til virkelighed, og indsatsen med kommunikation om idéerne skifter over til praktisk samarbejde«, sagde Li. »Det fremtidige arbejde kræver eksperter, lærde og entreprenører fra alle lande for at drøfte de specifikke samarbejdsområder og -metoder«, sagde Li.

Foto: Li Wei, præsident for Kinas Forskningscenter for Udvikling, nummer 4 fra venstre, ved et besøg på ITER i oktober, 2011.

Schiller Instituttets Resolution for at stoppe krig spredes sig som steppebrand i kinesiske medier

17. dec. 2014 – Mindst et halvt dusin kinesiske medier har dækket udgivelsen af de første underskrivere af Schiller Instituttets resolution med overskriften: »USA & Europa: Afvis geopolitik og samarbejd med BRIKS«. Dækningen er temmelig bred, hvor de fleste af presseindlæggene citerer en betydelig del af resolutionen, såvel som også lange citater fra et interview, som Helga Zepp-Larouche gav til den kinesiske avis People's Daily, publiceret den 12. dec., hvor hun fortalte om kampagnen og projektet med at distribuere og offentliggøre resolutionen mod krigsfremstødene. I interviewet talte fr. Zepp-LaRouche om faren for krig, sammenbruddet af de vestlige økonomier, samt hvor ekstremt vigtigt, præsident Xis forslag om den Nye Silkevej er, som et alternativ til det aktuelle fremstød for krig.

De websider, der har udlagt dækningen, omfatter Peoples Daily.net, sohu.com, Xinhua.net forum, Det Kinesiske Socialvidenskabelige Akademis webside, China Youth Internationals webside, flere lokale, kinesiske byers websider og flere kinesisk-sprogede websider i Europa. Og det er blot dem, som vi har kunnet observere.

Billede: People's Daily er en avis i Kina. Avisen er et officielt organ for Kinas regering og udgives over hele verden med et oplag på 3 til 4 million. Udover dens hovedudgivelse på kinesisk har avisen engelske, japanske, franske, spanske, russiske, arabiske, tibetanske, kasakhstanske, uighurske,

*zhuangske, mongolske, koreanske udgaver samt udgaver på andre
minoritetssprog i Kina.*

PRESSEMEDDELELSE: Prominente ledere støtter Resolution, der kræver, at USA og Europa afviser geopolitik og i stedet samarbejder med BRIKS

17. dec. 2014 – En gruppe på flere end 100 prominente politikere, forretningsfolk, akademikere, videnskabsfolk og kunstnere fra 20 lande har offentligt underskrevet en resolution, der kræver, at USA og Europa samarbejder med BRIKS-landene, for fred og økonomisk udvikling. Resolutionen, der er sponsoreret af Schiller Instituttet, blev udstedt som respons på den kinesiske præsident Xi Jinpings tilbud til USA om at tilslutte sig Kinas udviklingsprogram med den Nye Silkevej og forlade konfrontationspolitikken mod især Rusland og Kina.

De prominente underskrivere får følgeskab af flere end 1.000 almindelige borgere fra disse og andre lande, der som en

presserende sag ønsker, at deres regeringer skal forlade konfrontationspolitikken og i stedet samarbejde med BRIKS-landene, med Den westfalske Fredstraktats princip om 'den andens fordel' som grundlag. Schiller Instituttet planlægger fortsat at indsamle underskrifter på resolutionen fra såvel intellektuelle ledere som almindelige borgere, med det formål at skabe en massebevægelse for økonomisk udvikling og fred.

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter, sagde:

»Idéen om at samarbejde med Xi Jinpings tilbud om at samarbejde om den Nye Silkevej er det vigtigste fredsinitiativ for at få verden bort fra randen af konfrontation og krig. Samarbejde om dette initiativ er et fantastisk perspektiv for menneskeheden. Jeg opfordrer alle mennesker til at uddele denne resolution og hjælpe os med at få flere underskrifter.«

USA hjemmeside: Listen over de prominente lederes underskrifter findes på LaRouchePAC's hjemmeside her.

Dansk hjemmeside: Se Resolutionen (på dansk) og de prominente underskrifter fra 20 nationer – og skriv under – **HER**

Her er nogle prominente underskrifter fra Danmark:

Tom Gillesberg
in Denmark

Chairman, The Schiller Institute
Copenhagen Denmark

Hugo	Andersen	Director, Taarnby Karroserifabrik	Taarnby	Denmark
------	----------	---	---------	---------

John Scales	Avery	Associate Professor Emeritus, at the Department of Chemistry, University of Copenhagen, Chairman of The Danish Peace Academy, Contact Person in Denmark for Pugwash Conferences on Science and World Affairs		Denmark
Anika Telmányi	Lylloff	Violinist	Copenhagen	Denmark
Mohammed	Mafoud	Head of Danish-Syrian Union		Denmark
Jens Jorgen	Nielsen	Lecturer, Niels Brock, Business School, former newspaper correspondent in Russia		Denmark
Thomas Grønlund	Nielsen	Physics Lecturer	Herlufsholm Skole	Denmark
Ole	Skjold	former director Ole Skjold ApS	Frederikssund	Denmark
Erling	Svendsen	Former President Danish Wheat Growers Association	Hvalso	Denmark

Ole	Valentin-Hjorth	Economist		Denmark
-----	-----------------	-----------	--	---------

Den kinesiske premierminister Li i Beograd: Østeuropa kan lære af Kinas udvikling – Opbyg transport- og energiinfrastruktur

16. dec. 2014 – På Kinas og de central- og østeuropæiske (CEE) regeringschefers tredje møde i Beograd erklærede den kinesiske premierminister Li Keqiang, at regionens lande bør lære af Kina og opbygge deres transport- og energiinfrastruktur.

Fra topmødet rapporterede *EIR's* Chris Lewis, at Li talte til en meget stor forsamling med både kinesiske og central- og østeuropæiske forretningsfolk. Lis tale var lang og ekstremt optimistisk, selv om han nævnte Vestens noget stagnerende økonomi og den politiske ustabilitet i Europa (dvs. Ukraine), som ikke var fremmende for investeringer. Han sagde, at Kinas mål var at fordoble handlen med CEE-lande hen over de næste fem år, og at der ville blive etableret en ny fond til at yde billige lån for at fremme investeringer. Premierminister Li sammenlignede CEE-landene, hvis økonomier halter dramatisk

bagud i forhold til de vesteuropæiske, med det vestlige Kina, hvor produktionen kun udgør 40 % af produktionen i det østlige Kina. Den eneste måde at løse problemet på, sagde han, er ved at investere i transport- og energiinfrastruktur. Han pegede på, at Serbien var meget velplaceret mellem øst og vest. Der vil blive etableret en ny investering på 3 mia. dollar, som delvis vil gå til at bygge nye fabrikker og værker, som vil skabe mere beskæftigelse. Premierminister Li sluttede sin tale med at sige, at det nu er vinter, men foråret er ikke langt borte.

Lis optimistiske udtalelser er blevet godt modtaget i Serbien, hvor det er chokerende at se, at der i Beograd stadig er bygninger i hovedstadens centrum, ved siden af regeringskontorer, der ikke er blevet udbedret, siden NATO's bombninger for henved tyve år siden.

Topmødet, der varer to dage og er det tredje i rækken af sådanne årlige begivenheder, omfatter 300 kinesiske selskaber, ledere af 16 CEE-lande, samt forretningsdelegationer og andre delegationer fra disse lande. Tæt ved 6.000 personer indskrev sig til begivenheden. Den tilskrives i Kina som en mulighed for at intensivere båndene til denne region og fremme relationerne med EU.

Topmødets hovedmål er den fortsatte integration af CEE-landene med det Økonomiske Silkevejsbælte og opkoblingen af Silkevejen over land med den Maritime Silkevej. Blandt de hovedspørgsmål, der drøftes, er Kinas involvering i genopbygningen og udvidelsen af jernbanekorridorerne i regionen, især den nord-sydgående korridor, som forbinder den græske havn i Piræus – som er blevet hovedindgangen for kinesiske produkter til Central- og Østeuropa – med Makedonien, Serbien, Ungarn, samt andre forbindelser til Østrig, såvel som til andre balkanlande.

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang ankommer til Nikola Tesla Lufthavn i Beograd den 15. dec. med særligt fly, på en invitation fra Serbiens premierminister Aleksandar Vucic, for at deltage i CEE-landenes tredje møde for regeringschefer, og for at aflægge Serbien et officielt besøg.

HVORFOR USA MÅ GÅ MED I BRIKS – En ny, international orden for menneskeheden.

Introduktion: Der er kun to alternativer for menneskeheden.

Lyndon LaRouche har udgjort det intellektuelle og politiske lederskab i kampen for en ny, international, økonomisk orden for planeten. Den dybtgående virkning af LaRouches lederskab reflekteres klart i de aktuelle handlinger, som tages af BRIKS og andre for at skabe en ny, global finansarkitektur og strategisk alliance mellem nationer.

[Læs hele folderen på engelsk her.](#)

**Foreslået bidrag 100 kr. Giro: 564-8408, Homebanking:
1551-5648408**

Fra LaRouche-bevægelsen 17. dec. 2014: Briterne og Obama promoverer verdenskrig, gennem økonomisk krigsførelse mod Rusland; verden har brug for et kreditsystem i Hamiltons forståelse

16. dec. 2014 – Lyndon LaRouche kom i dag med et skarpt angreb på briterne og præsident Obama for at bringe verden til randen af generel krig, gennem deres økonomiske krigshandlinger mod Rusland. Russiske regeringsfolk, fra præsident Putin til udenrigsminister Lavrov, har gjort det klart, at krigen mod Rusland via sanktionerne og olieprisen i Moskva ses som en del af et fremstød for regimeskift, der ikke vil blive tolereret. Disse handlinger bringer verden til randen af en atomar udslettelse.

»Dette er ikke økonomiske forholdsregler«, erklærede LaRouche. »Dette er krigshandlinger, og vil blive set som sådan i Moskva«.

LaRouche tilføjede, at den nylige fremkomst af Jeb Bush som en mulig republikansk præsidentkandidat i 2016 yderligere skærper klimaet for promovering af krig.

»Vi står og ser på reinkarnationen af Prescott Bush, farfaderen, som beviseligt var en af dem, der støttede Adolf Hitler og nazisterne«, fortsatte LaRouche. »Den blotte idé om at promovere Jeb Bush som en troværdig GOP-kandidat (Grand Old Party, det Republikanske Parti, -red.) til præsidentskabet, intensiverer krigsfarens betydeligt.«

LaRouche kom med flere klare løsninger på spørgsmålet om briternes/Obamas krigsprovokationer. For det første, sagde LaRouche, må Rusland ufortrødent vedtage »Mahathir-løsningen« og omgående indføre kontrol af kapitalflugt, valutakontrol og andre beskyttelsesforanstaltninger mod angreb fra valutaspekulanter. Udelukkende kun gennem sådanne beskyttende handlinger nu, kan Rusland besejre det økonomiske krigsangreb.

LaRouche understregede, at Rusland og verden har brug for et kreditsystem i Alexander Hamiltons forståelse, for at besejre City of London/Wall Street-oligarkiets magt én gang for alle.

»Hvis Rusland ikke omgående tager disse forholdsregler, har vi kurs mod en særdeles farlig, international krise. Hvis russerne tager skridtet og handler korrekt nu, vil det være et enormt nederlag for briterne og Wall Street, og BRIKS-udviklingen går et kæmpeskridt fremad.«

For det andet krævede LaRouche en omgående frigivelse af de 28 sider fra den originale Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september [2001], som dokumenterer den hemmelige aftale mellem Bush-familien og saudierne vedr. angrebene 11. september.

»Når de 28 sider først afsløres«, sagde LaRouche, »så vil Jeb Bush' kampagne, sammen med hele Bush-familiens arv, være ødelagt«. LaRouche mindede om, at »George H.W. Bush var af afgørende betydning for at køre mig og min politiske

sammenslutning af sporet tilbage i 1980'erne – på det tidspunkt, hvor jeg havde samarbejdet med præsident Ronald Reagan om Det Strategiske Forsvarsinitiativ«.

»USA kan ikke overleve Bush-forræderi ét sekund længere. Med kombinationen af de 28 sider og de fortsatte afsløringer af George W. Bush/Dick Cheney-regeringens torturprogram, kan muligheden for et Bush-kandidatur endegyldigt knuses«, konkluderede LaRouche.

Og for det tredje:

»Verden som helhed har brug for at vende tilbage til et kreditsystem i Alexander Hamiltons forståelse. Hamiltons system med statslig kredit via en nationalbank var selve hjertet i USA's Forfatning«, sagde LaRouche til medarbejdere tirsdag aften. »Alexander Hamiltons system er Amerikas gave til verden. Det er blevet vedtaget af BRIKS-landene, som repræsenterer halvdelen af menneskeheden. Tiden er nu inde til, at USA indtager sin historiske og retmæssige plads i et nyt, globalt system med samarbejde mellem suveræne nationer om store projekter, der finansieres gennem kredit i Hamiltons forståelse. Det betyder, at Obama, Bush, Wall Street og London skal dumpes – og vi skal komme videre med en fremtid, der er menneskeheden værdig.«